

Så længe religion er et obligatorisk fag i gymnasiet, støtter Det Radikale Venstre, at det ikke længere kan lade sig gøre at blive fritaget for undervisning i faget. Dermed fastslås det ubetinget, at faget er et humanistisk kundskabs- og færdighedsfag, underforstået at al forkyndelse foregår i kirken, moskeen eller synagogen. Lidt højstemt kan jeg sige, at det er i nøje overensstemmelse med den frihed til forskellighed, som er en del af det danske demokrati; men frihed til forskellighed forudsætter en samtale om fælles anliggender, en samtale, der netop foregår med ord og ikke med våben. Jeg gør mig ingen forestillinger om, at gymnasiets religionsundervisning kan redde verdensfreden; men der er ofte god brug for at kunne vise, hvad frisind betyder i praksis, og her er en oplagt mulighed.

Det Radikale Venstre ser det som noget meget positivt, at karaktergennemsnit er at betragte som fortrolige oplysninger, men jeg vil dog ikke genoptage den tidlige debat herom.

Hvad angår hjemmelen til at oprette og placere gymnasiale suppleringskurser ved gymnasier og hf, forudsiger jeg, at den vil vise sig som en positiv håndsrækning til de unge mennesker, der har brug for suppleringskurser, men bør langt fra de videregående uddannelsesinstitutioner.

Som sagt støtter Det Radikale Venstre lovforslaget i al dets mangfoldighed.

Bruno Jerup (EL):

Lovforslaget rummer mange forskellige klumper, og jeg vil prøve at tage dem under behandling.

Det første punkt er ophævelse af reglen om fritagelse for religionsundervisning, og det støtter vi fra Enhedslistens side. Vi mener, det er rimeligt nok, at man betragter faget religion som et almindendannende kulturfag, som der står i forslaget. Vi har dog et spørgsmål til noget af det, som står i bemærkningerne, hvor det bliver nævnt, at undervisningen skal være »acceptabel for disse religioner«. Der må vel menes de religioner, hvis tilhængere normalt beder om fritagelse for religionsundervisningen.

Vi mener ikke, det er acceptabelt. Vi mener ikke, det er rimeligt, at nogle religioner får mulighed for at lave censur af en bekendtgørelse eller med hensyn til, hvad der skal undervises i i gymnasiet. Hvis nogle religioner i Danmark har et særligt behov for udlægning af teksten, må det ske i deres respektive kirker, synagoger og lign., som fru Dorit Myltoft også var inde på.

Det er vigtigt at holde fast i, som det også si-

ges, at religionsundervisningen og faget religion ikke er bundet til en snæver overensstemmelse mellem elevens egen religiøse og filosofiske overbevisning, men at faget religion er indrettet som et humanistisk kundskabs- og færdighedsfag, der skal fremme en generel affektion og forståelse hos eleverne. Jeg mener, det er noget grundlæggende, og at bekendtgørelser og lign. ikke skal censureres af andre religioner.

Angående spørgsmålet om karaktergennemsnittet er jeg enig i det, der står i lovforslaget. Jeg mener sådan set, at det er en meget tilfældig kvalitetsparameter, hvis man overhovedet kan kalde det noget sådant. Faktisk kan karakteren 7 være et udmærket udtryk for en meget høj kvalitet af undervisningen – det kommer jo også an på, hvilket udgangspunkt den pågældende elev har – mens 10 godt kan være udtryk for slet ingenting, bortset fra at det måske bare er en meget dygtig elev.

Derfor kan man ikke ud fra karakteren alene sige noget om kvaliteten af undervisningen. Det giver ingen mening, at man på den måde – hvad der jo har været en stor og klar tendens til i mange år – ophøjer karaktererne til nogle almindelige, næsten guddommelige, symboler, som kan bruges til alverdens ting i samfundet.

Jeg synes, det er rimeligt nok, at man – hvis man nu skal have de karakterer, og det er der åbenbart et klart flertal for herinde – får noget af den fetichkarakter, den symbolværdi, som er puttet ind i karaktererne, skubbet lidt væk og gør dem til en del af dialogen mellem lærerne og eleven. Det skal ikke så meget være et spørgsmål om at kunne lave et gennemsnit af alle mulige ting, som det i princippet er umuligt at lave gennemsnit af.

Der er også en ændring af refusionsreglen for de offentlige kostskoleafdelinger, og det kan muligvis være godt nok; men jeg har et lille spørgsmål om noget, som jeg er lidt i tvivl om. Der står, at man øger egenbetalingen for et kostskoleophold med 6.000 kr. til 25.000 kr. årlig. Rent umiddelbart ser det ikke godt ud, og jeg mener, det er en meget kraftig forhøjelse af egenbetalingen for kostskoleophold.

Angående de gymnasiale suppleringskurser er det også udmærket, at man – som jeg kan forstå – lægger op til, at der skal være en fuldstændig statslig refusion for disse GSK-kurser, når de skal afholdes på gymnasierne. Jeg går ud fra, at man i den sammenhæng også sikrer sig, at den forøgede mængde klassetimer indgår i gymnasiernes samlede timeopgørelse, så det